

faa stor Betydning, men det er alligevel en Afvigelse fra det normale, som jeg egentlig ikke kan tro, at de høje Personer, for hvis Skyld den er bevaret, ville sætte Pris paa. I alle Tilfælde er jeg fuldt overbevist om, at de ikke ville kunne være tjente dermed. Vi behøve blot — Forholdene ere naturligvis forskellige i de forskellige Lande, men Mennesker ere Mennesker i alle Lande — at nævne eet Eksempel: Pierre Bonaparte, der dræbte Victor Noir, blev stillet ikke for de almindelige Domstole, men for en Særdomstol og blev frifunden. Men hvad var Virkningen deraf? Virkningen blev en umaadelig Svækkelse af det Dynasti, han hørte til. Jeg tror, som sagt, ikke, at disse Bestemmelser ere tjenlige for de høje Personer, for hvis Skyld de ere bevarede. Og jeg vil, skønt jeg intet ved derom, være tilbøjelig til at tro, at Prinserne og Prinsesserne selv ikke ville sætte Pris derpaa. Men er jeg bleven forundret over, at Kommissionen har bevaret Danske Lov 1—2—1, er jeg bleven endnu mere forbavset over, at Kommissionen i Strafferetsplejen § 248 virkelig har bevaret Danske Lov 1—2—2. Den gaar nemlig ud paa — der er uden Tvivl ingen uden for Juristernes Kreds, der ved det —, at Kongens naturlige Børn ikke skulle være undergivne de almindelige Love. At denne Bestemmelse saa aldeles og i enhver Henseende — heldigvis ogsaa i den Henseende, at der overhovedet ikke findes slige Retstilfælde — er aldeles forældet, er der jo ikke den fjerneste Tvivl om. Og jeg vil tro, at borttager man denne Levning fra en svunden Tid i 1—2—2, skulde man — naturligvis under det tilbørlige Hensyn, som den højtærede Justitsminister nok vilde tage til mulige Ønsker af de Personer, den angaar — ogsaa borttage den førstnævnte forældede Bestemmelse i 1—2—1.

Naar jeg fra Omtalen af Retterne gaar over til Lovforslagets Bestemmelse om Politiet, tillader jeg mig at mene, at den Styrke af Politibetjente, som Kommissionen og altsaa her Regeringen har foreslaaet, er uforholdsmæssig stor. Naar jeg siger, at Regeringen har foreslaaet det, er det naturligvis med det Forbehold, som den højtærede Minister selv har sagt, at han i Punkter afviger derfra, maaske ogsaa i dette. Det er min Mening, at det her normerede Antal Politibetjente er for stort. For lidt Politi er en Ulykke, men for meget Politi er en stor Ulykke. Et passende Politi til at betjene Samfundet vil være en Menneskehedens Velgerning, og

det er det, man skal søge at faa. Naar Kommissionen indfører ridende Politibetjente i temmelig stort Omfang, nærer jeg ogsaa megen Tvivl om Hensigtsmæssigheden heraf, men det kunne vi komme til ved de senere Forhandlinger.

Der er ogsaa en Del andre Enkeltheder, jeg kunde have Anledning til at omtale her, men som jeg vil opsætte til senere Forhandlinger. Dette Lovforslag om Domsmagtens Ordning skal efter Udkastet træde i Kraft to Aar efter, at Loven er udkommen; men dertil maa dog bemærkes, at det ikke kan ske; thi det kan ikke træde i Kraft uden samtidig med forskellige andre Love. Der maa samtidig med denne Lov komme en Lov om Lønninger og en Lov om Udgifter til Straffesager. Jeg vilde ogsaa mene, at der samtidig hermed bør komme en Lov om Valg af Borgmestre i Købstæderne, thi det er jo saaledes, at Loven om den kommunale Købstadstyrelse af 26de Maj 1858 § 2 udtrykkelig har den Bestemmelse, at indtil en almindelig Ordning af Rets- og Administrationsforholdene har fundet Sted, udnævner Kongen Borgmestre i Købstæderne. Men det er jo netop det Tilfælde, som indtræder nu, at Rets- og Administrationsforholdene omordnes, og altsaa kommer nu det Tilfælde, da den kongelige Udnævnelse af Borgmestre i Købstæderne skal høre op. Det kræver selvfølgelig et indgaaende Lovforslag, hvorved der er meget at overveje, men det hører med, synes mig, til den Kreds af Lovforslag, som maa frem samtidig med, at dette træder ud i Livet. I disse Ord ligger der paa ingen Maade nogen Anke over, at den højtærede Minister har forelagt disse Lovforslag, uden at hine ere komne med. Tværtimod. Jeg er den højtærede Minister meget taknemmelig, fordi han har forelagt disse her og ikke har udsat det, men jeg mener blot, at naar de skulle træde ud i Livet, maa samtidig de her nævnte Lovforslag komme. Jeg vilde ogsaa gerne i Sammenhæng med nogle Bemærkninger, jeg har gjort i det foregaaende, sige, at der ogsaa samtidig bør komme et Lovforslag, som grundig omordner det meget vigtige, men aldeles forældede Tinglæsningsinstitut.

Endskønt den Frihed, som den højtærede Formand gav os til at omtale ogsaa de følgende Forslag paa Dagsordenen, kunde friste mig til at fortsætte de Bemærkninger, jeg havde at gøre angaaende den forelagte Cyklus af Lovforslag, skal jeg dog, da jeg ser, at de Betragtninger, som jeg har fremsat, allerede have taget